

til Reformer, skøndt det ikke troer, at den trænger til en saadan gennemgribende Omorganisation af den hidtilværende Bestyrelse, som Udkastet gaaer ud paa. Jeg troer imidlertid ikke, at det vil findes ved en nærmere Betragtning, at denne Omorganisation er saa gennemgribende; thi der Deel af den hidtilværende Organisation, som Udkastet nærmest gaaer ud paa at forandre, regner jeg egentlig ikke for at være en integrerende Deel af den hele Organisation. Om det underordnede Personale kaldes Opsynsmænd eller Ledevogtere eller Skovfogeder, om de ere noget bedre eller daarligere aflagte, og om de alene ere Opsynsmænd og ikke tillige Arbeidere, eller om de ere begge Dele tillige, regner jeg ikke for en væsentlig Deel af Organisationen, og jeg tilstaaer, at der forsaavidt virkelig skulde kunne fremsættes noget Forslag i den Retning, om hvilket man ikke kunde sige, at det ene var ligesaa godt som det andet. Jeg troer, at hvad denne Sag angaaer, vil man meget let kunne forene sig til en følgende Behandling, uden at paa den ene Side Administrationen sammes i sin Frihed i Henseende til den Benyttelse af Underopsynets Kræfter, som den bør have, og uden at paa den anden Side den lovgivende Magt frafriver sig noget af den den tilkommende Jidslydelse paa Sagen. Det er ogsaa anført af Udvalget, at flere af Udkastets Bestemmelser ville kunne medføre en heldbringende Virkning, hvoriblandt adskillige ere fremhævede. Men fornemmelig udtaler Majoriteten som sin Hovedanskuelse, at Skovenes Bestyrelse burde betroes til et inspicerende, et forvaltende og et bevogtende Personale, saaledes at disse Functioner bleve skarpt adskilte og ikke blandede med hinanden. Det er netop den Tanke, som gaaer igennem hele Udkastet, og det inspicerende, som tillige kan kaldes det kontrollerende og reviderende Element i Udkastet, er Overførsterinstitutionen; det forvaltende er Skovriderinstitutionen, og det bevogtende er Underopsynet, som jeg skal tillade mig at kalde det, for ikke at komme i Strid med Udvalget, om det skal være Skov-

fogeder og Opsynsmænd tilsammen eller alene Opsynsmænd. Hovedpunktet, Lyngdepunktet i hele Sagen er for det Første Skovriderinstitutionens Organisation, og hvad dette Punkt angaaer, da er det ærede Udvalg enigt med Regjeringen i, at de Forretninger som fremgaae af hele Udkastet med dets Motiver, efter en ny Organisationsplan, maae tænkes at tillægges Skovriderne, bør virkelig findes hos dette Element. Jeg skal senere komme til nærmere at specificere, hvorledes Skovriderne virkelig ville faae betydeligere Arbejde dermed, end af det ærede Udvalg er antaget; men jeg troer ikke, at vor Grundanskuelses Overensstemmelse i Henseende til Skovriderinstitutionen lider den mindste Modification derved, at Udvalget har troet, at de Forretninger, hvortil Udkastet bestemmer 27 Skovridere, og hvortil den ældre Forstkommisjon foreslog 23, skulde kunne udføres ved 20. Det er ikke Meningen fra nogen af Siderne, at Forretningerne for Skovriderne skulde blive mindre eller anderledes, hvad deres sande Væsen angaaer. Hvad Underopsynet angaaer, da forbigaaer jeg i dette Øieblik aldeles, da jeg betragter det for at være en mindre vigtig Sag, hvorledes det skal organiseres, i Særdeleshed da det upaatvirelignelig kan organiseres paa forskjellig Maade efter de forskjellige Localiteter. Hvad derimod det overordnede inspicerende, controllerende og reviderende Element angaaer, som i Udkastet er forenet hos Overførsterne, da er der en Meningsforskjel mellem Udvalgets Majoritet og Udkastet, og den Meningsforskjel er, som jeg ret strax nærmere skal udvikle, af temmelig stor Betydning, og jeg vil tilstaae, at det vilde i mine Tanker være meget uheldigt for det høitærede Thing, hvis det skulde komme i den Nødvendighed, at maatte vælge absolut mellem Udvalgets Majoritet eller Regjeringens Udkast, fordi de staae saameget mod hinanden, at det i en Sag som den nærværende vilde være meget slemt at skulle vælge mellem dem alene, uden at der gaves en Middelsvei, som jeg imidlertid troer vil kunne komme under Behandling paa Sagens næste Stadium.